

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

לפני כבוד השופטת ליאת דהן חיון

תובעת

ע.ש.ע

באמצעות ב"כ עו"ד טליה לימור שקולניק-קרייר

נגד

נתבע

ד.ע

באמצעות ב"כ עו"ד לידר פלג

פסק דין

עניינו של פס"ד זה בשאלת דמי מזונות עבור שתי קטינות שגילן מעל 6 שנים ;

רקע בקצרה:

1. התובעת (להלן: "האם" או "התובעת") והנתבע (להלן: "האב" או "הנתבע") יהודים, נישאו זל"ז כדמו"י ביום 00.00.10 והתגרשו זמ"ז ביום 00.00.17 מנישואין אלה נולדו שתי הקטינות מושא פסה"ד, *** ילידת 27.10.11 (בת 10 שנים) *** וילידת 11.10.13 (בת 8 שנים).

2. ביום 02.04.17 ניתנה החלטה בבקשת התובעת לפסיקת מזונות זמניים. אותה העת גילן של הקטינות היה מתחת 6 שנים והתובעת עבדה במשרה חלקית. במסגרת ההחלטה נקבע שהנתבע ישלם לידי התובעת את מזונות הקטינות בסך של 2,300 ₪ לכל קטינה ובסה"כ 4,600 ₪ לחודש וזאת החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך (21.12.16). עוד נקבע שהצדדים יישאו בחלוקה שווה בהוצאות חריגות עבור בריאות וחינוך. (להלן: "החלטת המזונות").

3. ביום 17.05.17 ניתנה החלטת ביהמ"ש בבקשת התובעת לעיון חוזר בהחלטה המזונות וזו נדחתה בין היתר בשל העובדה שהנסיבות לא השתנו וכן לאחר שנמצא שהתובעת לא גילתה אודות הכנסה מעסק ברשותה.

4. בין הצדדים התנהלו 5 הליכים (י"ס 45601-12-16 ; י"ס 58633-06-20 ; תלה"מ 6156-07-19 ; תלה"מ 9241-03-17 ; תלה"מ 9219-03-17) הכוללים תביעות רכושיות ותביעות בענייני של הקטינות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

5. בשאלת המשמורת וזמני שהות; ניתן ביום 26.7.17 פסק הדין שאישר את המלצות עו"ס לס"ד (להלן: "העו"ס") ובהתאם להן נקבעה משמורת הקטינות בידי האם וזמני שהות עם האב לכל הפחות אחת לשבוע בימי חול, וכשיוכל פעמיים בשבוע ואלה יתקיימו מחוץ לבית האם במקומות מפגש שונים ובתיאום מראש עמה. עוד נקבע שהקטינות ישהו בסופי שבוע ובחגים עם כל אחד מההורים באופן שווה ולסירוגין כאשר האב יאסוף את הקטינות מהמסגרות ביום שישי ויחזיר אותן לבית האם עד מוצ"ש בשעה 20:00. כמו כן, הוסכם שעל האב ליידע את האם מראש לגבי יום המפגש וזאת בשל סדרי עבודתו הדינאמית.

6. בדיון מיום 27.06.19 נקבע שהאב מתחייב להודיע לאם את היום בו יגיע לשהות עם הקטינות באותו שבוע וזאת עד ולא יאוחר מיום ראשון בשעה 20:00. במקרים חריגים בהם לא קיבל לו"ז עבודה קבוע לאותו שבוע, יודיע לאם עד ולא יאוחר מיום שני של אותו שבוע בשעה 11:00. בהחלטה מיום 22.3.20 נקבע שככל והאב לא יודיע לאם את היום המבוקש לבלות עם הקטינות, זה יקבע כברירת מחדל ליום ד' מסיום המסגרות ועד השעה 20:00. הוסכם בין הצדדים שככל ונקבעו לקטינות פעילויות במועד בו ביקש האב לבלות עם הקטינות (הכוללות בין היתר ימי הולדת, פעילויות ביישוב, ביקור אצל הרופא או כל דבר אחר), הקטינות ישתתפו והאב ילווה אותן לפעילות שנקבעה.

7. בתביעות הרכושיות הגיעו הצדדים להסכמות שקיבלו תוקף של פס"ד לפיהן חוות דעת האקטואר אשר הוגשה לתיק בית המשפט ביום 12.2.19 תקבל תוקף של פסק דין, ובהתאם לכך האב ישלם לאם את הסכום הקבוע בחלופה הראשונה בסך 48,940 ₪ וכן הפרשי השתכרות בסך 59,809 ₪. לצרכי פשרה נקצב הסכום לסך של 100,000 ₪, ממנו קוזזו הסכום בו נשא האב ביתר בעבור חלקה של האישה ברכישת הדירה ב**** (אשר למיטב ידיעת הצדדים הינו לערך כ 40,000 ₪) ונקבע שהיתרה תשולם לידי האם תוך 14 ימים. עוד הוסכם שלצורך מכירת זכויות הצדדים בדירת המגורים המשותפת ימונה כונס נכסים. יוער כי בסופו של יום פעלו הצדדים בשיתוף פעולה ומכרו את זכויותיהם בנכס.

להלן בקצרה טענות הצדדים:

טענות האם;

8. האם מתארת שעובדת כמשווקת ***** ומשתכרת סך של 6,000 ₪ בחודש, כולל אחזקת רכב. בסיכומיה טענה שעובדת משך 8 שעות ביום ואין באפשרותה לעבוד שעות נוספות שכן שירותי

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

שמרטף יקרים משכרה. לדבריה, לעיתים יוצאת אל הקטינות באמצע היום וחוזרת להשלים את שעות העבודה.

9. לאחר מכירת דירתם המשותפת של הצדדים וקבלת הכספים מאיזון המשאבים התקבל בידה סך של 425,000 ₪, באמצעותו, רכשה ביום 4.6.20 דירת מגורים בעבורה שילמה סך של 930,000 ₪ ולשם כך התקשרה בהלוואת משכנתא ומשלמת תשלומים חודשיים בסך של כ- 2,540 ₪.

10. האם מתארת שהצדדים והקטינות נהנו מרמת חיים גבוהה עת חיו יחדיו, ונהנו בילויים, חופשות בבתי מלון, הצגות, חוגי בלט, בתי קפה וטיסות לחו"ל. את צורכי הקטינות אומדת ע"ס 6,000 ₪ בחודש ואלה כוללים דמי מדור. לדבריה, נושאת לבדה בהוצאות חריגות שונות עבור הקטינות ובכללן: מכשירים ניידים, בילויים ומזון, מתנות ימי הולדת כיתתיות, משחקים וטוענת שכמות המזון עלתה בהתאם לגילן.

11. לטענתה, האב מתגורר בבית פרטי המונה 2 קומות ואינו נושא בתשלומי מדור ואחזקתו שעה ש*** מממנת את דמי השכירות ונושאת בהוצאות משק ביתו. בנוסף, האב מסתיר מידע עדכני אודות הכנסותיו והוצאותיו וצירף תלושי שכר ופירוט אשראי לשנת 2019 בלבד ורק כאשר נשאל עי ביהמ"ש מה שכרו העדכני טען שכיום משתכר 35,000 ₪ וטרם משבר הקורונה השתכר כ- 50,000 ₪. ואולם, מאחר וטען שהוא ***** מוערך אין מניעה שימשיך ויעבוד במקצועו עוד מספר שנים וישתכר בהתאם.

12. לעניין זמני השהות מציינת שאלה אינם מתקיימים כסדרם שעה שהאב פועל בניגוד להחלטות ביהמ"ש ומשכך, נושאת במרבית נטל הגידול. לדבריה, זמני השהות עם הקטינות בקושי מתקיימים באמצע השבוע ורק מחודש פברואר האחרון, שב הנתבע לקיים זמני שהות סדירים עם הקטינות, בביתה. בנוסף, בסופ"ש מחזיר את הקטינות מוקדם מאוד בשעה 11:00 בבוקר. בניגוד לטענות האב לפיהן הקטינות שהו אצלו שווה בשווה במהלך שנת הקורונה, היו תקופות ארוכות בהן לא התקיימו זמני שהות עם הקטינות. בשנה האחרונה, כך לטענתה, זמני השהות היו כל סופ"ש שני מיום ה'. בנוסף, 3-4 פעמים במהלך השנה לקח אותן האב לתקופה בת 4-5 ימים ופעם אחת לתקופה בת 6 ימים. האם מתארת שמצבן הרגשי של הקטינות קשה מאוד ואלה משוועות לקשר עם אביהן שבמהלך היומיום אינו מתעניין בשלומן או בצרכיהן. הקטינה *** לא התקבלה לצהרון בשל בעיות רגשיות, ומצבן הרגשי של שתי הקטינות דורש טיפול, ברם אין באפשרותה לשאת בעלותו לבדה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

13. מכל האמור ונוכח חלוקת זמני השהות והיחס בין הכנסות הצדדים, סבורה האם שעל האב לשאת
ב- 75% מההוצאות החינוך וההוצאות הרפואיות החריגות ובדמי מזונות בסך של 6,000 ₪ עבור
שתי הקטינות כולל מדור ואחזקתו, כל זאת מיום 05.03.17 מועד הגשת התביעה.

טענות האב;

14. האב מתאר שכיום מתגורר ב**** בבית פרטי בשכירות, נישא בשנית וביום 20.3.20 נולדה בתו
השלישית ***. במקצועו הינו ***** ושכרו החודשי הממוצע בשנת 2021 היה 35,548 ₪ בתוספת
אחזקת רכב בסך של 3,300 ₪ בחודש.

15. האב סבור שסכום המזונות לו עותרת האם מופרז בפרט כשאינה מפרטת או מגבה טענותיה בשום
ראייה תומכת, כפי שעשתה בטרם נקבעו המזונות הזמניים. לטענתו יש להפחית את דמי המזונות
שנקבעו ולקבוע אותם לפי דין צדקה שכן במועד מתן החלטת המזונות הזמניים גילן של הקטינות
היה מתחת לגיל 6, וכיום בגרו. בנוסף מתאר שמעבר לדמי המזונות אותם משלם לידי האם, נושא
בפועל במזונות הקטינות ישירות לידיהן ועל כן מחויב בכפל מזונות.

16. לטענתו, למן המועד בו ניתנה החלטת המזונות הזמניים הכנסתו פחתה ובנוסף הקים תא משפחתי
חדש ואשתו אינה עובדת. מאידך, הכנסותיה של האם גדלו שכן בעת מתן החלטת המזונות
הזמניים עבדה במשרה חלקית וכיום עובדת במשרה מלאה משתכרת 6,400 ₪ בממוצע, בתוספת
הטבת אחזקת רכב בשווי 2,810 ₪. מכאן, שעה ששכרו פחת, ושכרה של האם גדל, הפער בין
הצדדים הצטמצם.

17. האב מציין שהאם לא המציאה תלושי שכר לשנת 2021 ויש לה הכנסות נוספות אודותיהן אינה
מצהירה בכתבי טענותיה. כך למשל ישנן הפקדות בחשבונה מעבר לשכר לשנת 2020 בסך כולל של
276,500 ₪ במזומן בתוספת למענקי עבודה בסך 5,940 ₪ וסך 1,485 ₪, מענקי קורונה, דמי ביטוח
לאומי בסכומים של עשרות אלפי שקלים, ובין החודשים יוני 2020 – ספטמבר 2020 קיבלה
מהמל"ל סך של 14,357 ₪ לחודש. כמו כן, ממועד מתן החלטת המזונות הזמניים עלויות המדור
של האם פחתו והן עומדות על הרף הנמוך שכן עלות המשכנתא החודשית נמוכה בסך של 1,260
₪ מתשלומי השכירות. זאת ועוד; הונה האישי של האם גדל לאחר שקיבלה מחצית מהרכוש
המשותף, סך של 100,000 ₪ בעבור תשלומי איזון, את כל המיטלטלין המשותפים וסך של
425,000 ₪ ממכירת הדירה המשותפת. על כן, לגרסתו, הכנסתה החודשית הפנויה של האם הינה
כ- 35,630 ₪ בחודש כולל דמי המזונות. מאידך, הוא בן 34 ותוך שנה יהא עליו למצוא מקור

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

פרנסה חדש שכן ממוצע הגיל המקסימלי בתחומי נע בין ***-*** שנים ואין לו כל הכשרה או מיומנות בתחום אחר. בנוסף, מאחר וסובל מלקויות למידה והפרעה בקשב וריכוז לא מתאפשר לו לצאת ללימודים. נוכח האמור, עם סיום תקופת העסקתו יישא בדמי שכירות ועל כן הכנסתו הפנויה תפחת.

18. לעניין צרכי הקטינות טוען שאלה לא הוכחו ע"י האם אשר גם לא צירפה אסמכתאות. לדבריו, חלק מהוצאות הנטענות לא נדרשות בפועל, כגון חוגים וצהרון מאחר והאם עובדת עד 16:00 וטענה שהקטינות שוהות בביה"ס עד אותה השעה או עם השכנה. כך גם אינה זכאית לדמי נסיעות בסך 200 ₪ כפי שעותרת מאחר וזכאית לדלק ממקום עבודתה.

19. עוד טוען האב שנטל הנסיעות הארוכות למפגשים רובץ על כתפיו, ומאחר ומתגורר רחוק נדרש למצוא תעסוקה לבנות בקרבת בית האם ובשל כך **"מוציא עוד מאות אלפי שקלים בזמנים שהוא שוהה עם הבנות ישירות ואין כל הצדקה כי ישלם כפול גם לידי אמן"**. זאת ועוד, לדבריו הבנות שוהות בביתו ימים שלמים וכך גם בתקופת משבר ועל כן שילם בכפל. מכאן סבור שיש להפחית מדמי המזונות מאחר והוא מקיים את זמני השהות ואלה אף הורחבו מאז מתן ההחלטה במזונות הזמניים חרף העובדה שהאם מחבלת בקשר עם הקטינות ואף לא נתנה להן להגיע לבריתה של בתו.

20. מכל האמור סבור האב שיש לדחות את התביעה לפסיקת מזונות בעבור הקטינות שעה שהיא נעדרת אסמכתאות ולכל היותר יש לחייבו בדמי מזונות מינימליים על דרך הצמצום ע"פ דין צדקה תוך מתן התייחסות לנקודות הזכות של האם במס הכנסה. כמו כן מבקש לקזז הוצאות ששילם לקטינות באופן ישיר והוצאות ששילם ביתר על הוצאות שלא היו קיימות ולא הוכחו.

דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם ושמעתי את עדויות הצדדים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה שדין התביעה להתקבל בחלקה, ואנמק:

המתווה הנורמטיבי;

21. החוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 (להלן: **"החוק"**) קובע את חובת ההורים במזונות הקטינים בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא, כקבוע בסעיף 3א לחוק; **"(א) אביו ואימו של קטין חייבים במזונותיו."**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

(ב) בלי להתחשב בעובדה בידי מי מוחזק קטין יחולו המזונות על הוריו בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא".

22. היקפו של החיוב הוסדר בהוראת סעיף 6 לחוק, הקובע :

"היקף המזונות, מידתם ודרכי סיפוקם ייקבעו, באין הסכם בין הצדדים, על ידי בית המשפט בשים לב לנסיבות, ופרט למזונות על פי סעי' 3 לפי מחסורו של הזכאי ויכולתו של החייב".

23. ההלכה בבע"מ 919/15 פלונית נ' פלוני ואח' [פורסם במאגרים] (19.7.17) (להלן: "פרשת פלונית" או "בע"מ 919/15") השוותה את המצב המשפטי וחובת האב במזונות קטינים בגילאי 6-15, וסיפוק צרכי קטינים שגילם למעלה מגיל 15. כיום, החל מגיל 6, שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכי הקטינים עד כדי רמת החיים בה הורגלו ערב הפירוד באופן יחסי להכנסותיהם מכל מקור העומד לרשותם [בע"מ 919/15 ועמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (פורסם במאגרים) (20.12.17)].

24. הקטינות מושא התביעה בנות כ- 10 ו- 8 שנים ומשכך חל בענייני סעיף 3(א) לחוק המזונות הקובע שחיוב במזונות של יהודים בישראל הינו על פי דינם האישי, הוא הדין העברי אותו יש ליישם בראי ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15, ולפסיקה שבעקבותיה. משמעות הדבר היא כי שני ההורים חבים במזונות ילדיהם הקטינים, בשים לב לצרכיהם הספציפיים, לחלוקת זמני השהות וליחס שבין הכנסותיהם הפנויות. אלה ייקבעו על פי הכנסותיהם השוטפות, הנכסים שברשותם והוצאותיהם הבסיסיות למדור ולמחיה.

25. בנוגע לחבות נשיאת מזונות מ"דין צדקה" נקבע שתהא שוויונית בין שני בני הזוג וכושר השתכרותם של ההורים ויכולתם הכלכלית הינו נתון בעל חשיבות רבה [ראה (עמ"ש (ת"א) 41769-10-13 פלוני נ' מ.כ.פ. (פורסם במאגרים) (27.8.2015); עמ"ש (ת"א) 59072-02-15 ע' מ' נ' ע' ג' (פורסם במאגרים) (3.7.2016)]. עוד נקבע שהחלוקה בין שני ההורים תהא חלוקה שוויונית, להבדיל מחלוקה שווה, כלומר על פי היחס בין הכנסתו הפנויה של כל אחד מהם [ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, לח (2) 14 (פורסם במאגרים) (25.3.1984)].

26. כידוע, עת נדרש בית המשפט לפסוק מזונות עליו להתחשב גם בפערי הרכוש שבין הצדדים וכפי שנקבע בפסקה 24 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן בבע"מ 919/15: "...יובהר כי ההכנסה הפנויה" הרלוונטית לצורך קביעת חיובו של הורה במזונות נקבעת תוך הערכת יכולתו הכלכלית הכוללת ב"ראיה רחבה", כך שלא רק משכורת ה"נטו" מובאת בחשבון, אלא סך כל המקורות הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות, ואף פוטנציאל

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

ההשתכרות". [עיינו בנוסף: בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית, פסקה יח (23.6.2009) (פורסם במאגרים); ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור פ"ד מ(1) 147, 152-154 (1986); ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721, 727-725].

27. בצד החיוב השוויוני העקרוני של שני ההורים במזונות ילדיהם, כקבוע בהלכת בע"מ 919/15 נעלם מהשיח המשפטי דבר צרכים הכרחיים ובמקומו נקבע שיש לקבוע צרכים תלויי שהות וצרכים שאינם תלויי שהות. מכאן, בית המשפט נדרש לקבוע את נטל הנשיאה בכל מקרה לגופו כך שצרכים שאינם תלויי שהות יתחלקו לפי יחס ההכנסות הפנויות. על דרך של חזקה ניתן לאמוד את גובה הצרכים תלויי שהות (מזון, צרכי היגיינה והוצאות אחזקת בית שבחלקם הינם תלויי שהות) וכן את גובה הצרכים ההכרחיים של כל הורה אותם יש להפחית מההכנסה נטו לרבות צרכים ייחודיים של כל הורה (רפואיים למשל) כדי להגיע להכנסה הפנויה האמיתית [ראו עמ"ש (מחוזי - ת"א) 32172-11-17 ע.ש. נ' נ.ש. (10/1/2019) (פורסם במאגרים)].

28. לעניין הבחנה בין הוצאות תלויות שהות להוצאות שאינן תלויות שהות נקבע בעמ"ש 12792-10-19 (מחוזי מרכז, פורסם במאגרים) מפי כבוד השופט שוחט כי "בהתאם להלכת 919 יש לערוך אבחנה בין צרכים תלויי שהות שלצורך קביעתם יש לבחון כמה זמן שוהים הקטינים אצל כל אחד מההורים לבין צרכים שאינם תלויי שהות שלצורך קביעתם יש לבחון רק את יחס ההכנסות. במילים אחרות: לצורך קביעת שיעור המזונות של רכיבים כמו מזון ומוצרי היגיינה יש לבחון בנוסף ליחס הכנסות של כל אחד מההורים, גם את יחס זמני שהות, היות שעלות רכיבים אלו היא פונקציה של משך השהות שהקטין נמצא בביתו של כל אחד מהוריו. אולם, ביחס להוצאות כגון תספורת, תשלום לטלפון נייד, קניית ילקוט, צרכי לימוד - המשתנה היחיד הוא יחס ההכנסות ולא זמני שהות, היות שאין קשר בין עלות רכישת מוצרים אלו לבין זמני השהות שהקטין נמצא אצל כל אחד מההורים".

29. בפסק דינו של כבוד השופט שוחט שניתן לאחר בע"מ 919/15, נקבע שעת בית המשפט נדרש לבחינת שיעור מזונות, יידרש לשאלות הבאות [ראה עמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (20/12/17) (פורסם במאגרים)]:

א. הערכת וקביעת צרכי הילדים לפי רמת החיים שהורגלו ערב הפירוד (צרכים תלויי שהות ובכללם מדור והחזקתו, צרכים שאינם תלויי שהות וצרכים חריגים).

ב. יכולתם הכלכלית של ההורים (לא רק הכנסותיהם הפנויות אלא קביעת יכולת כלכלית מכל המקורות העומדים לרשותם לרבות שכר עבודה).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

ג. קביעת יחסיות ביכולת הכלכלית של ההורים זה מול זה.

ד. חלוקת משמורת בפועל (שקלול הוצאות תלויות שהות ביחס היכולת הכלכלית של שני ההורים וקביעת גובה החיוב בהתאם).

30. בשאלת אופן חישוב המזונות כל ערכאה נוהגת באופן שונה; יש המעדיפים שימוש בנוסחאות מתמטיות שמהן ייגזרו החיובים במזונות [ראו למשל בעמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (20/12/17), פורסם במאגרים], ויש הרואים בנוסחה המתמטית בבחינת נקודת מוצא בלבד שאינה בבחינת סוף פסוק וניתן לשנות ממנה לפי שיקול דעת שיפוטי [ראו: עמ"ש (מחוזי-ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. ניתן ביום 17/12/2020 (פורסם במאגרים); עמ"ש (מחוזי – ת"א) 56050-06-17 ש.י. נ' ש.י. (פורסם במאגרים)]. כן, יש הסבורים שאין מקום לשימוש בנוסחה מתמטית אלא יש להעריך את המזונות בהתאם לשיקול הדעת המסור לערכאה הדיונית [ראו עמ"ש (מחוזי-חיפה) 17309-50-17 ג.ט. נ' א.ק פסי' 38 לפסק הדין (15/6/2018); עמ"ש (מחוזי חיפה) 20634-04-18 פלוני נ' פלונית (7/2/2019)].

31. הנוקטים בגישה האחרונה ולפיה יש להותיר שיקול דעת לערכאה הדיונית, ביקשו להזהיר מפני עריכת תחשיבים מתמטיים מדויקים שמתבססים על האחוז המדויק של זמני השהות ועל ההכנסות הפנויות במדויק שכן החיים, מטבעם, אינם מתנהלים על פי תכנון מדויק אותו ניתן לחזות מראש חודשים ושנים קדימה ומתחייבת לעיתים גמישות בזמני השהות, מתוך התחשבות בתכניות ובאילוצים של בני המשפחה. גם יכולתם הכלכלית המדויקת של ההורים מושפעת מגורמים שונים ולא צפויים וכך גם צרכי הקטינים הנתונים להשפעות ושינויים לפי צרכי השעה. לכן נקבע כי נוסחה המשקללת את ההכנסות הפנויות, חלוקת זמני השהות וצרכי הקטינים היא אמנם כלי עבודה שימושי לקביעת סכום המזונות, אך יש להתייחס אליה בערבון מוגבל, בשל חוסר היכולת לחשב במדויק ובמיוחד חוסר היכולת לנבא במדויק את הערכים המוצבים בנוסחה [ראו: השופט גאולה לויין בעמ"ש (ב"ש) 30516-10-18 ר. נ' ר. (2/6/2019) (פורסם במאגרים): השופטת שבח בעמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ש. נ' ש. (10/1/2019) (פורסם במאגרים); השופט ג'יוסי בעמ"ש (חי) 20634-04-18 פלוני נ' פלונית (7/2/2019) (פורסם במאגרים)]. לצד הנוסחה, על בית המשפט להעריך את מכלול הנסיבות, ולקבוע את המזונות גם על סמך התרשמות כללית מהצדדים והערכתו מי מההורים עתיד לשאת בהוצאות שאינן תלויות שהות.

בהתאמה, אבחן את יכולותיהם הכלכליות של ההורים ובכלל זה הכנסתם הפנויה,

זמני השהות וצרכי הקטינות:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

יכולתה הכלכלית של האם והשתכרותה;

32. עובדת בחברת **** ומעיון בנתוני ההכנסות שהוגשו עולים הנתונים כדלקמן:

- על פי תלושי השכר שצורפו בעבור חודשים 02-09/2020, ממוצע שכרה בניכוי תשלומי חובה הינו 6,842 ₪ לחודש. האם זכאית לרכב צמוד ששווי למס הינו 2,810 ₪. האם נמנעה מלצרף את תלושי שכר נוספים.
- לאם הכנסה קבועה בעבור קצבת ילדים בסך של 242 ₪ בחודש.
- בתצהירה מיום 15.11.20 הצהירה שמקבלת עזרה כלכלית מהוריה בסך של 1,000 ₪ מידי חודש המועברים לחשבונה.
- לזכותה חסכון פנסיוני על סך של 31,443 ₪ נכון ליום 17.02.20.
- לפי שיערוך ריכוז יתרות, נכון לתאריך 27.10.20 ברשותה תכנית חיסכון שיתרתה בסך 48,242 ₪. יוער כי טוענת שהמדובר בחסכון משותף לה ולקטינות.
- עיון בדפי הפירוט מהבנק מלמד שהתקבלו בידיה תשלומים שונים מהמוסד לביטוח לאומי, בין החודשים מרץ – יוני בסך כולל של 12,407 ₪, ובחודש אוגוסט סך כולל של 3,792 ₪. כמו כן, טענה בתצהירה ששהתה בחל"ת בין החודשים מרץ – יוני 2020 ללא אסמכתאות. מעבר לאמור, לא הוסברו שאר התשלומים.
- התקבלו בידיה מענקי עבודה בסך של 5,940 ₪ (ביום 22.7.20) וסך של 1,485 ₪ (ביום 2.10.20).
- לאחר איזון המשאבים ומכירת הנכס המשותף התקבל בידיה סך של 425,000 ₪ אשר שימשו לרכישת דירה בעלות כוללת של 930,000 ₪. על זכויות האם בדירה רובצת משכנתא בעבורה נושאת בתשלומים בסך של כ- 2,500 ₪.

33. מכל המפורט לעיל, לאחר בחינת כלל הכנסותיה של האם כמפורט לעיל, כמו גם הנתונים הספציפיים לרבות השכלתה ועיסוקה כיום ובעבר ורכושה מכל סוג, מצאתי לקבוע את **ממוצע שכרה, המשקף את פוטנציאל השתכרותה ואת יכולתה הכלכלית בסך של 6,800 ₪ בחודש**. אציין שלא מצאתי לכלול את הסיוע של ההורים בשיעור ההכנסות וזאת בעצם היותו סיוע להכנסה החודשית, אשר לא ניתן לראות בו כהכנסה קבועה (ראה עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.).

יכולתו הכלכלית של האב והשתכרותו;

34. בעיסוקו **** ותיק ומעיון בדו"חות שהוגשו עולים הנתונים הבאים:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

- 1 • האב הגיש תלושי שכר לחודש 12/18 ; לשנת 2019 ; לחודשים 8/20, 11-12/20 ; לחודש 01/21 ;
- 2 לפי תלוש השכר משנת 2018, השתכר שכר נטו לאחר ניכויי חובה 47,078 ₪. ממוצע שכרו
- 3 לשנת 2019 הינו 44,573 ₪ ; ממוצע שכרו לשנת 2020 לפי התלושים שהומצאו 35,401 ₪. שכרו
- 4 בשנת 2021 לפי תלוש השכר שהוצג הינו 35,990 ₪ .
- 5 • לפי שיערוך ריכוז יתרות מיום 02.03.21, ברשות הנתבע חיסכון בסך של 515,015 ₪ (וזאת
- 6 בניגוד להצהרתו בחקירה כי חסכוניותו נעים בין 200 ל- 300 אלף ₪, כאמור בעמוד 17 שורות
- 7 8 ואילך לפרוטוקול).
- 8 • בשנת 2020 שכרו פחת, ברם בשנה זו החל משבר הקורונה העולמי שנתן אותותיו בכלל
- 9 הסקטורים. בדיון ההוכחות כאשר נשאל באם חל שינוי בשכרו בגלל הקורונה או בגלל גילו,
- 10 השיב :
- 11 "אני משיב שזה היה הרבה גורמים שמחברים אחד לשני. לשאלת בית המשפט אם
- 12 אני אומר שהורידו לי 30% בגלל הגיל ובגלל הקורונה ועכשיו אני 34 אומר שהורידו
- 13 גם 30% ל*** אחרים, אז שאסביר איך זה הגיוני, אני משיב שאני עדיין *** מוערך
- 14 אבל לא היה לי חוזה ל***, לשאר ה*** היה חוזה ל***..."
- 15 "לשאלת בית המשפט האם כשחתמתי על החוזה החדש הייתה כבר קורונה, אני משיב
- 16 שהחוזה החדש נחתם כבר שהייתה קורונה, חתמתי על חוזה חדש ביוני-יולי 2020".
- 17 "לשאלת בית המשפט לפיה אני אומר שמצד אחד אני אומר שהשכר יורד בגלל הגיל
- 18 שלי ומצד שני אני אומר שאני מוערך, אני משיב שבעולם ה***** הצעירים הם
- 19 השולטים".
- 20 בנוסף, כאשר נשאל כמה שנים עוד חושב שיכול להמשיך ל*** כ*** מוערך באותו סטטוס
- 21 ענה הנתבע : "זו שאלה מורכבת" (עמ' 22 לפרוטוקול).
- 22 • עיון בדפי פירוט חשבון הבנק לשנת 2019 אותם צירף הנתבע (לא צורפו דפי פירוט נוספים)
- 23 מלמד שהוצאותיו גבוהות, תוך שמבצע משיכות רבות בסכומים גבוהים כמו גם קיימים
- 24 חיובים גבוהים בכרטיסי האשראי. בנוסף, עיון בתלושי השכר מלמד שזכאי לרכב צמוד.
- 25
- 26 35. נתתי דעתי לטענת האב ולפיה עיסוקו כ***, מוגבל בזמן, כנהוג בענף. יחד עם זאת, כאשר נשאל
- 27 עוד כמה זמן יוכל להמשיך בעיסוקו, לא נתן תשובה מפורטת, אלא השיב כי המדובר "בשאלה
- 28 מורכבת" ולא פירט במה יוכל לעסוק עם סיום העסקתו בענף ה***. מהנתונים שהובאו לפניי עולה
- 29 שנתבע בן כ- 34 ללא השכלה אקדמאית וטוען שאין בכוונתו ללמוד בשל לקויות למידה והפרעה
- 30 בקשב וריכוז. עוד טוען שהינו ***** מוערך בתחום ויחד עם זאת הגיל המקסימלי של ***** הינו

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

***או אז יאלץ למצוא מקור פרנסה חדש. האב לא הציג כל אינפורמציה אודות שכרו הצפוי לאחר פרישתו מעיסוקו הנוכחי, וכמפורט לא הציג ולו ראשית ראייה על אפשרויות העסקתו לאחר מכן, כמו גם מהן הזכויות והכספים להם זכאי עם פרישתו.

36. מכל המפורט לעיל, ולאחר בחינת הכנסותיו הממוצעות של האב כמו הנתונים הספציפיים לרבות השכלתו ועבודתו בעבר, ורכושו מכל סוג, **מצאתי לקבוע את שכרו הממוצע, המשקף את פוטנציאל השתכרותו ואת יכולתו הכלכלית בסך של 40,000 ₪ בחודש.**

הכנסתם הפנויה של הצדדים:

37. ממוצע הכנסותיה של האם הינו 6,800 ₪. מסכום זה נושאת בהוצאות מדור בסך של 2,540 ₪. האם לא הציגה הוצאות נוספות מיוחדות להן נדרשת, זולת הוצאות הקשורות באחזקת מדור כפי שיפורט בהמשך. **מכאן, מצאתי את הכנסתה הפנויה בסך של 3,800 ₪.**

38. ממוצע הכנסותיו של האב, כמפורט לעיל הינו 40,000 ₪. האב מתגורר בשכירות בבית פרטי המונה 2 קומות ב***** והצהיר שאינו נושא בתשלומי מדור ואחזקתו שכן ***** אצלה מועסק, נושאת בעלויות אלה, למעט חלק מתשלום החשמל. יצוין שצורך הסכם שכירות מיום 23.06.2019 ולפיו דמי שכירות החודשיים הינם 6,500 ₪ ומאידך הצהיר בדיון ההוכחות שדמי השכירות עומדים על סך של 8,000 ₪. וכלשונו ;

"ש. כמה אתה משלם שכירות?

ת. השכירות שם כוללת ארנונה, מים, חלק מהחשמל. משלם 8,000 ₪.... אני לא משלם את

חווה השכירות, ה***** משלמת את זה.

ש. ה***** משלמת את ה 8,000 ש"ח?

ת. כן. " (עמ' 16 שו' 14-25 לפרוטוקול)

39. מכאן, ושעה שהאב אינו נושא בהוצאות מדור או אחזקתו, זולת הוצאות חשמל, **מצאתי את הכנסתו הפנויה בסך של 39,500 ₪ לחודש.**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

40. מהמפורט לעיל עולה שסך ההכנסה הפנויה המשפחתית הינה 43,300 ₪ כאשר חלקו היחסי של האב מהסכום הכולל הינו 91% וחלקה היחסי של האם מהסכום הכולל הינו 9%.

41. אציין, כי מאחר ופס"ד צופה פנה עתיד, ובהינתן העובדה שעם סיום העסקתו של האב ב***** , סביר שיידרש לשאת בהוצאות מדור, מצאתי לבחון את יחסי ההכנסות גם במקרה זה; כמפורט לעיל, עלות דמי שכירות חודשית על פי הסכם השכירות הינם 6,500 ₪ לחודש. על פי עדות האב מתגורר עם בת זוגתו להם ילדה משותפת, ואין לפניי נתונים אודות הכנסותיה זולת טענתו ולפיה איננה עובדת. על כן, מצאתי להפחית מהכנסתו סך של 5,000 ₪ וכי אז הכנסתו הפנויה תהיה 35,000 ₪. גם במקרה זה, הפער בין הכנסותיהם הפנויות של הצדדים משמעותי מאוד, כך שחלקו של האב בהכנסה המשותפת יהיה 81% וחלקה של האם 19%.

זמני השהות:

42. כידוע, בחינת זמני השהות צריכה לעניין פסיקת מזונות קטינים, אולם, לא בכל מקרה יש ליתן לה משקל ועל כן יש לבחון כל מקרה לגופו בראייה כוללת ותוך בחינת טובת הקטינים. לעניין זה אפנה לדברי בית המשפט בעמ"ש 42513-09-14 א. ש. נ' י. ש (מחוזי חיפה), שם נקבע:

"נדמה כי התחשבות בהוצאות ההורים בעת שהות הקטינים אצל כל אחד מהם מתיישבת עם תכלית הוראות סעיף 3א(ב) לחוק הקובע כי המזונות יחולו על ההורים בשיעור יחסי להכנסותיהם, קרי הכנסה לאחר ניכוי הוצאות שהיית הילדים במשמורתם (ראו בעניין זה בע"מ 2783/14 פלוני נ' פלונית), פורסם בנבו [סעיף 9 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (8.6.14). עם זאת, אבקש להסתייג ולהדגיש בקצרה כי יכול ומודל זה אינו מתאים ליישום בכל מקרה ומקרה".

ובהמשך:

"לפיכך, שומה על בית המשפט לבחון את הדברים בראייה כוללת, בשים לב לשיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בקביעת טובתו של הקטין, ובכלל זה קביעת גובה המזונות. השימוש בנוסחאות לצורך חישוב המזונות יהווה אם כן את ברירת המחדל, ממנה ראוי יהיה לסטות במקרים המתאימים וככל שתמצא לכך הצדקה. כך לדוגמה, במקרי קיצון של פערים גדולים בהכנסות כל אחד מהצדדים או במשך שהיית הקטינים אצל מי מההורים".

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

43. בעניינו מצאתי שאין מקום ליתן משקל לזמני השהות הנהוגים בבחינת דמי המזונות; עיון בזמני השהות שנקבעו, כמפורט לעיל מלמדת שמדובר בחלוקה מצומצמת עד מאוד בהתאם לה האב שווה עם הקטינות פעם אחת באמצע השבוע למספר שעות במקומות ציבוריים ובנוסף, פעם בשבועיים, בסופ"ש מיום שישי ועד שבת בשעה 20:00. יוער שבין הצדדים קיימת מחלוקת לעניין אופן קיומם של זמני השהות בפועל תוך שלדברי האם אף זמני שהות אלה אינם מתקיימים. ואולם, בשים לב לסעד נשוא פס"ד, לצורך דיון במחלוקת לפניי מצאתי להתייחס לזמני השהות שנקבעו בפס"ד; לאחר שעשיתי כן, ובשים לב לכך שהמדובר בזמני שהות מצומצמים שאינם כוללים לינה, זולת לילה פעם בשבועיים תוך שאף בתקופת החופשים והחגים הקטינות נמצאות מרבית מהזמן בבית האם, מצאתי שאין בהם בכדי להפחית מהנטל המונח לפתחה של האם או מהוצאות הקטינות, ולבטח בהוצאות הקשורות במדור ואחזקתו (ראה לעניין זה תלה"מ 20877-07-20, פורסם במאגרים). עוד נהיר שחלוקת זמנים מצומצמת דורשת מהאם למלא אחר מלוא צורכי הקטינות שכן אין בה בכדי לפחית גם בהוצאות תלויות שהות.

צרכי הקטינות;

44. כיום, סכום המזונות המינימליים גבוה יותר מהסכום שנקבע בעבר בשל מציאות החיים המתפתחת תוך שיש להוסיף לצרכים ההכרחיים גם צרכים הקשורים באמצעי התקשורת והמחשוב השונים [ראו עמ"ש 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים 9.10.17 סעיף 16; עמ"ש 1057/09 ש.ת. ואח' נ' ד.ב. (פורסם במאגרים 17.10.17)]. עוד נקבע שבהעדר הוכחה את הוצאות הקטינים וצרכיהם וככל ובית המשפט יתרשם שהצדדים חיו ברמת חיים גבוהה, נהוג להעריך את צרכיו של כל קטין בסך של 2,500 ₪ לחודש לכל הפחות ומקרים של רמת חיים גבוהה אף נאמדו צרכי הקטין בסך של 3000 ₪ לחודש לקטין [ראו: עמ"ש (מרכז) 5121-05-20; עמ"ש 65692-11-19 ועמ"ש 5121-05-20].

45. עוד נקבע לא אחת שעת צדדים נפרדים יש להבטיח שתשמר רמת החיים של הקטינים. יפים לעניין זה דבריו של כבוד השופט זגורי בתלה"מ (משפחה נצרת) 52191-08-21 ל.ד. נ' א.ד. (פורסם במאגרים 08.12.2021) שם קבע:

"השיקולים המרכזיים העולים מהפסיקה לעיל נוגעים למיהות ההורה המרכז של צרכים שוטפים של הילדים, הצורך ביצירת או שימור שוויון בין ההורים בעקבות הפירוד וחרף פער בין ההכנסות, שימור רמת החיים של הילדים ומניעת מצב שרמה זו תיפגע בשל הסכסוך וסירוב צד אחד להעביר כספים לצד אחר והבטחת זכותו של הורה שמבקש לספק צרכי מזונות שוטפים במישרין לילדיו לעשות כן, גם אם יחויב במזונות (פרמטר המתאים למקרה זה בו גם לאחר

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

1 חיוב במזונות יוכל האב לספק צרכים של הילדים אם יחפוץ בכך). ...מקום שמדובר במשפחה
2 והיא חיה באיכות ורמת חיים גבוהה, בהחלט נפתח פתח לחרוג מסכומי מזונות סף שנקבעו
3 בפסיקה כזו או אחרת ובלבד שהדבר יוכח בראיות וככל שהדבר לא מוכח יופעל שיקול הדעת
4 השיפוטי של בית המשפט בהתאם לרמת החיים המוכחת לפניו כעולה מטענות הצדדים, דפי
5 כרטיסי אשראי, דפי עו"ש, קבלות ואסמכתאות ו/או ראיות אחרות. אך מקום שאלה לא
6 מצורפים ואין די ראיות אל יתפלא מי שמבקש מזונות מופרזים שאלה לא ייפסקו, שהרי מדובר
7 בתביעה כספית הצריכה הוכחה ובמקרה שכזה ייתכן שלא תהיה מניעה אלא להישען על נתונים
8 סטטיסטיים כגון הוצאות ממוצעות למשפחה בעשירון הרלבנטי (לפי ההכנסות)."
9

10 46. בעניינו; האם טענה באשר לצרכי הקטינות כי עת חיה המשפחה כתא אחד, נהנו מרמת חיים
11 גבוהה ולפיכך אמדה את צרכיהן כולל מדור ואחזקתן בסך כולל של 6,000 ₪ בחודש. האם הציגה
12 פירוט כרטיס אשראי ודפי חשבון ועיון בתנועות מחודש אפריל 2020 עד לאוקטובר 2020 מלמד
13 שנעשות משיכות של כ- 4,000 ₪ מידי חודש בחודשו וזאת בנוסף לחיוב כרטיס האשראי בסכומים
14 גבוהים כגון: 10,661 ₪ מיום 10.08.20, 7,441 ₪ מיום 10.09.20, 8,732 ₪ מיום 11.10.20.
15

16 47. לעניין צרכי הקטינות אותם אמדה האם, הצהירה כדלקמן: (ר' עמ' 23 לפרוטוקול שו' 31-23 עמוד
17 24 שורות 27-32);

18 "ש. כמה כסף את מוציאה על אוכל?
19 ת. 3,500 ₪ בחודש.
20 ש. זה מה שרשמת בכתב התביעה?
21 ת. אני לא זוכרת מה רשום, אני אומרת שזה מה שקורה היום. כתב התביעה היה לפני
22 3-4 שנים, השתנו דברים, עברתי מקום מגורים, הבנות גדלו, אין צהרונים, אני
23 מבשלת צהריים כל יום. אז היה צהרון, אכלו בצהרון, הכנתי רק ארוחת ערב. היום
24 אני משלמת כל יום ארוחה בשרית.
25 ש. כמה כסף את מוציאה בחודש / עונה עבור ביגוד לבנות?
26 ת. לעונה אני מאמינה שסביבות 1,700-2,000 ₪ עבור כל עונה לכל ילדה ל 4 עונות.
27 ש. 1,700 ₪ לעונת הקיץ והמעבר ועוד 1,700 ₪ לעונת החורף והמעבר?
28 ת. נכון. 1,700 ₪ לכל ילדה עבור שתי עונות, סה"כ 1,700 ₪ פעמיים בשנה לכל
29 ילדה."
30

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

ובהמשך (עמוד 27 שורות 10-24):

ש. במה עלו ההוצאות שלך מאז ועד היום?
 ת. דרישות של הבנות שלי. אני משלמת את הניידים שלהם, *** לא נותן מחציות. היה הסכם בע"פ שהוא דואג לפלאפונים, אני דואגת לקו. הפלאפון לא עובד.
 יש את ההוצאות שלהן אחרי הצהריים, להיפגש בפארק, להזמין פיצה, הן נפגשות עם חברות מחוץ לבית. ימי הולדת המתנות לחברות עלו במחיר, זה כבר לא 30 ₪, היום זה כמעט 100 ₪; המשחקים זה כבר לא בובה ב 20 ₪, יש משחקי קופסא ב 150-200 ₪; כמות האוכל עלתה. הכל עלה.
 ש. הילדות הולכות בימים שהן איתך לחוגים?
 ת. אין חוגים, יש קורונה. לפני הקורונה ***** היתה בהתעמלות קרקע והיפו, הפסיקה באמצע התעמלות קרקע; ***** היתה בג'ודו ובהתעמלות קרקע והפסיקה באמצע. ***** היתה עד הקורונה.
 ש. ועכשיו איך?
 ת. זה חוזר עכשיו.
 צהרונים – ***** לא קיבלו אותה לצהרון מכיתה א' בגלל בעיות רגשיות; *****
 אני חושבת שסיימה צהרון בכיתה ב'.

48. למשמע טענות הצדדים ולאחר שעיינתי באסמכתאות שהוצגו לעיוני ושקלתי את הנסיבות הספציפיות הצריכות במקרה זה, הגעתי לכלל מסקנה שהקטינות הורגלו לרמת חיים גבוהה שכן הכנסתו החודשית של האב משך השנים נעה בין 30,000 ₪ ל- 45,000 ₪ נטו בחודש. מהראיות שהוצגו עולה שהמשפחה נהגה לצאת לחופשות בארץ ובחו"ל, להעניק לקטינות ביגוד וצעצועים רבים, לימודים בלתי פורמליים ובכלל זה חוגים ופעילויות חוץ. הקטינות למדו בלט, הקטינה **** למדה התעמלות קרקע והיפהופ, והקטינה ***** למדה ג'ודו והתעמלות קרקע. המשפחה התגוררה בסביבה סוציאקונומית גבוהה (***) והקטינות הורגלו לבית רחב. יצוין שאף הנתבע גרס בסיכומיו (סעיף 7) כי רכש לבנות מותרות עת שהו אצלו כגון "מסיכות שיער ועד צעצועים וצרכים טכנולוגיים ואף נשא בעלות מחשב, טאבלט ועוד".

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

49. ראייה נוספת לרמת החיים הגבוהה של הצדדים מצאתי בחוות דעתה של העו"ס לס"ד מיום 31.10.18 שנערכה לאחר ביקור בביתו של האב, שם ציינה שמתגורר בשכירות בשכונת ****, בדירה מרווחת מאד ומאובזרת היטב, הממוקמת בקרבת הים. בבית פזורים חפצים של הבנות (קורקינט, תיקים וכו'). לבנות יש חדר נעים צבוע ומקושט בקירות, מיטה זוגית מרווחת, ארון בגדים ושידה עמוסה בצעצועים, ספרים וכל הנדרש עבור הבנות.

50. מכל האמור, לא מצאתי לקבוע את צרכי הקטינות בהתאם לרף המינימלי שנקבע בפסיקה שכן אלה הורגלו לרמת חיים גבוהה ובאשר להורים אמידים נקבע שיש לפסוק מזונות "בנחת ולא בצער, ברווח ולא בצמצום" [ראו: תיק מעמד אישי (חי') 663/92 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים ביום 26.6.9); עמ"ש (מחוזי חיפה) 56000-10-18 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים ביום 31.01.2019)]. נוכח פערי ההכנסות בין הצדדים, אין סיבה שבשל הפירוד, לא תוכל האם במחיצתה שוהות הקטינות להמשיך ולספק להן את אותה רמת חיים לה הורגלו [ראה לעניין זה תלה"מ (משפחה נצרת) 52191-08-21 ל.ד. נ' א.ד. פורסם במאגרים 08.12.2021].

51. לאחר ששקלתי את פירוט צרכי הקטינות כפי שנטעם ע"י האם, מצאתי אותו כמשקף בקירוב את צרכיהן בפועל, בפרט עת הורגלו לרמת חיים גבוהה מהממוצע. מכאן, מצאתי לקבוע את הוצאות הקטינות, לא כולל מדור ואחזקתו, בסך של 4,000 ₪ לחודש, קרי סך של 2,000 ₪ לכל קטינה. נוכח זמני השהות כמפורט לעיל והעובדה שאין בהם בכדי להפחית מהוצאות הקטינות תלויות השהות, במקרה עסקן אין מקום להבחין בין הוצאות תלויות שהות לבין הוצאות שאינן תלויות שהות.

באשר להוצאות המדור ואחזקתו עבור הקטינות:

52. האם מתגוררת עם שתי בנותיה בדירה שרכשה ב**** ונושאת בתשלומי משכנתא חודשיים בסך של כ – 2,540 ₪ בהתאם לאסמכתאות שצורפו. מכאן, בהתאם לפסיקה הנהוגה חלקן של הקטינות בהוצאות המדור הינו 1,016 ₪.

53. במסגרת כתבי הטענות לא פירטה האם את הוצאות אחזקת המדור ולא צירפה כל אסמכתא לעניין זה. כידוע, הלכה היא כי תביעת מזונות הינה ככל תביעה כספית אחרת ויש להוכיחה היטב ולבססה בראיות. עוד נקבע שמקום בו אין טיעון עובדתי סביר בנוגע לצרכים הנתבעים, אין לשלול אפשרות של דחיית תביעת המזונות מן הטעם שלא הוכחה במידה נאותה (ראה: ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ(1) 69). יחד עם זאת, לא אחת נקבע שמקום בו הראיות חסרות, רשאי ביהמ"ש לאמוד את ההוצאות גם עפ"י ניסיון חייו כשופט בתוך עמו הוא יושב ועל בסיס ידיעתו השיפוטית הכללית (ראה: ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 23; ע"א 613/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

54. על כן ; לאחר שנתתי דעתי לעלויות אחזקת המדור הצריכות בכל בית והכוללות בין היתר ; חשמל, מים, כבלים, ארנונה, גז, תקשורת וועד בית, ושקלתי את סביבת המגורים הנוכחית וגודל הבית בו מתגוררות הקטינות, מצאתי לקבוע את עלויות אחזקת המדור החודשיות הכוללות בבית האם בסך של 1,500 ₪, תוך שחלקן של הקטינות הינו 600 ₪.

התוצאה:

55. כידוע, הנוסחה שנקבעה בהלכת בע"מ 919/15 היא כלי עזר המסייע לביהמ"ש ואולם, בנוסף, על בית המשפט להפעיל שיקול דעת שיפוטי בכדי מנת להגיע לשיוויון מהותי לרווחת הקטין והוריו ולא בהכרח לדבוק בנוסחה מתמטית. במסגרת פסיקת שיעור המזונות, אין בית המשפט מחויב לעמוד בחישוב אריתמטי טכני גרידא, שכן מן הראוי לקחת בחשבון את מכלול נסיבותיו של כל מקרה ומקרה לצורך קביעת החיוב הראוי בהתאם ליכולת הצדדים, זמני השהות והדין. לעניין זה נפסק מפי כבוד השופט פוגלמן כדלקמן:

"הנוסחה מציעה כלי עזר בלבד, תוך שמודגש כי גם לאחר הצבת הנתונים בה, על בית המשפט להפעיל שיקול דעת פרטני אשר לחיוב גופו בשים לב למכלול נסיבות העניין".

...

"אין מדובר בקביעת נוסחות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" - אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס שהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר בתנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים".

56. עוד נקבע כי " על אף השאיפה החשובה ליצירת דרך אחידה ופשוטה לקביעת המזונות, יתכנו מקרים, גם אם חריגים הם, בהם אין בכוחו של חישוב מתמטי מדויק להכיל ולהביא לידי ביטוי את נסיבותיו הייחודיות של המקרה העומד לפתחו של בית המשפט. זאת יש לזכור - החיים אינם מדע מדויק, במיוחד כאשר עסקינן בגידולם ובצרכיהם המשתנים כל העת של קטינים". (ראה עמ"ש 42513-09-14 א. ש. נ. י. ש, פורסם במאגרים).

57. מכל האמור, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים הצריכים הנני מורה כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

- א. החל מיום 1.2.22 יישא האב במזונות הקטינות הכוללים את דמי המדור ואחזקתו, בסך של 2,800 ₪ לכל קטינה ובסה"כ 5,600 ₪ לחודש. סכום זה ישולם עד הגיע כל קטינה לגיל 18 או סיום לימודי התיכון – לפי המאוחר מבין השניים.
- ב. היה והקטינות תשרתנה בצה"ל ו/או בשירות הלאומי, האב ימשיך לשלם את מזונותיהן לידי האם עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי או הגיע כל קטינה לגיל 20 לפי המוקדם מבין השניים, כשהסכום יעמוד על שליש מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד.
- ג. בנוסף, האב יישא ב- 75% מההוצאות הרפואיות החריגות מכל מין וסוג שהוא, הכוללות בין היתר ולא רק: רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה.
- ד. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.
- ה. עוד יישא האב ב- 75% מההוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית, הכוללות בין היתר ולא רק: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, צהרון, חוגים, שיעורי עזר/ הוראה מתקנת (בהעדר הסכמה – ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער, קייטנה (מחזור אחד בחופשת הקיץ ובחופשים ממוסדות החינוך), טיול לפולין מטעם המסגרת החינוכית.
- ו. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בסעיפים ג-ד לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאחר מחצי שנה לאחר ההוצאה. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע להורה המשלם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

- ז. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של האם כפי שתמסור את פרטיו לאב כשסכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן ויעודכן אחת ל-3 חודשים ללא עדכון רטרואקטיבי. המדד הבסיסי הקובע לצורך העדכון הינו זה שיפורסם בחודש 01/22.
- ח. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינות, לרבות קצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, תשולם לאם בנוסף לדמי המזונות. ככל ותהא זכאית האם לקצבת הצטיידות מהמוסד לביטוח לאומי, זו תקוזז מהוצאות החינוך, וביתרה יחלקו הצדדים בחלקים שווים.
- ט. חיוב המזונות המפורט בכל הסעיפים לעיל, כולל את השתתפותו של האב בכל צרכי הקטינות כמוסבר, ומכאן, על האם להשלים את כל יתר צרכי הקטינות, לרבות – ולא למעט רכישת ציוד למסגרת החינוכית, ביגוד ספציפי וכיו"ב.
58. לאור התוצאה אליה הגעתי, אני קובעת כי תוקפו של החיוב בהתאם לפס"ד זה יהא החל מדמי המזונות שעתידים להשתלם לידי האם בעבור חודש 02/22 ללא חיוב רטרואקטיבי.
59. לאחר ששקלתי את ההליכים שנדרשו בהליך זה, אני מחייבת את הנתבע בהוצאות לטובת התובעת בסך של 5,000 ₪. הסכום ישולם לידיה תוך 30 ימים שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.

בזאת תמה המחלוקת לפניי ;

המזכירות תואיל להמציא פס"ד לצדדים ותסגור את התיק.

פס"ד מותר בפרסום בהשמטת פרטים מזהים ובכפוף לתיקוני הגהה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 9272-03-17

1

2

ניתן היום, י' שבט תשפ"ב, 12 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

3

ליאת דהן חיון, שופטת

4

5

6

7

8

9